

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 39/04-18

Ústavný súd na neverejnom zasadnutí 24. marca 2004 v senáte zloženom z predsedu Eduarda Báránya a zo sudcov Juraja Babjaka a Ľubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť Slovenskej biblickej spoločnosti, so sídlom B. B., zastúpenej advokátkou Mgr. M. M., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 182/00 a takto

r o z h o d o l :

Práva Slovenskej biblickej spoločnosti na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 182/00 porušené neboli.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2004 doručená sťažnosť Slovenskej biblickej spoločnosti, so sídlom B. B. (ďalej aj „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou Mgr. M. M., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 182/00.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že je občianskym združením, ktorého cieľom je podporovať šírenie Písma svätého. Jeho vedúca pracovníčka pre ekonomiku a personalistiku A. K. si za obdobie rokov 1993-1998 úmyselne odčerpávala finančné prostriedky, ponechala si ich a použila na vlastnú potrebu. Následne bolo proti nej začaté trestné stíhanie a bola podaná obžaloba. Vzniknutý dlh bol A. K. písomne uznaný. Dňa 24. októbra 2000 bola okresnému súdu podaná žaloba o zaplatenie sumy 3 835 393,48 Sk s prísl. a bol podaný aj návrh na vydanie predbežného opatrenia. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza podrobný prehľad vykonaných úkonov vo veci.

Podľa názoru sťažovateľky v konaní vedenom na okresnom súde dochádza k prietahom tým, že po troch rokoch od podania žaloby vec nie je ešte stále skončená a okresný súd vykonal za toto obdobie iba tri pojednávania (9. apríla 2001, 29. apríla 2003, 13. novembra 2003). Sťažovateľka vidí v postupe okresného súdu porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka považuje za primerané, aby jej v tejto veci bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 600 000 Sk z dôvodu jej mimoriadne nepriaznivého stavu, ktorý sa týka väčšieho počtu jej členov, a taktiež z dôvodu, že takýmto konaním trvajúcim podľa názoru sťažovateľky už neúmerne dlhú dobu bola významne obmedzená jej osvetová verejná činnosť.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Právo Slovenskej biblickej spoločnosti na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Banská Bystrica vo veci vedenej pod sp. zn.: 15 C 182/00 porušené bolo.“

Ďalej sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd:

„1. Prikázal Okresnému súdu Banská Bystrica, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 182/00 neodkladne konal.

2. Priznal nárok na náhradu trov konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a to za dva úkony právnych služieb 2 x 20.320,- Sk a administratívny paušál 2 x 128,- Sk, celkom spolu 40.896,- Sk.

3. Priznal nám podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600.000,- Sk.“

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril podpredseda okresného súdu listom z 8. marca 2004, ktorý vo vyjadrení uviedol podrobný prehľad vykonaných úkonov okresného súdu, pričom podľa jeho názoru v doterajšom priebehu konania okresného súdu nedošlo k prietahom v konaní.

Podpredseda okresného súdu oznámil v súlade s ustanovením § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), že netrvá na ústnom pojednávaní a súhlasí s upustením od neho.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v podaní z 18. marca 2004 uviedla, že netrvá na ústnom pojednávaní.

Uznesením ústavného súdu z 12. februára 2004 č. k. III. ÚS 39/04-7 bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (II. ÚS 26/95).

Ústavný súd v predchádzajúcich konaniach opakovane vyslovil právny názor, podľa ktorého v konaní o každom návrhu pred ústavným súdom, v ktorom účastník namieta porušenie svojho základného práva na súdnu (inú právnu) ochranu, ako aj práva na spravodlivý proces z toho dôvodu, že všeobecný súd nekonal spôsobom ustanoveným v zákone, je nevyhnutné, aby boli najprv vyčerpané všetky právne prostriedky ich ochrany, ktoré sú navrhovateľovi dostupné (I. ÚS 1/97, I. ÚS 49/98).

Účelom priznania práva podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (II. ÚS 26/95).

Sťažovateľka využila právne prostriedky, ktorých uplatnenie sa vyžaduje pred podaním návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, a 3. decembra 2002 podala sťažnosť predsedovi okresného súdu na zbytočné prietahy v konaní podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, čo však podľa jej názoru nezabezpečilo odstránenie stavu právnej neistoty v predmetnej právnej veci.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Pokiaľ ide o prvé kritérium „zložitost' veci“, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) relevantnú pre rozhodnutie, ako aj právnu povahu (charakter) veci, pričom na základe týchto hľadísk konanie žalobcu Slovenskej biblickej spoločnosti (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľky) proti žalovanej A. K. o zaplatenie 3 835 393,48 Sk možno hodnotiť ako konanie, ktoré je zložitá na dokazovanie. Proti A. K. prebieha na okresnom súde aj trestné konanie vedené pod sp. zn. 2 T 46/02, ktoré súvisí s občianskoprávnou vecou vedenou pod sp. zn. 15 C 185/00.

Pri kritériu „správanie sťažovateľa“ v preskúmvanej veci ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali spôsobovaniu prietahov zo strany sťažovateľky takými skutočnosťami, ako je neospravedlnená neúčast' na pojednávaniach. Avšak sťažovateľka viackrát dopĺňala návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Pokiaľ ide o tretie kritérium, a to „postup“ okresného súdu, je potrebné uviesť, že ústavný súd sa zaoberal nielen tvrdením sťažovateľky, resp. jej právnej zástupkyne, ohľadom obdobia, keď malo dôjsť k prieťahom, ale aj celkovým priebehom súdneho konania.

Zo spisu okresného súdu boli zistené tieto úkony:

Dňa 24. októbra 2000 bola podaná žaloba okresnému súdu.

Dňa 14. novembra 2000 bola sťažovateľka vyzvaná na doplnenie svojho návrhu na vydanie predbežného opatrenia a na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 30. novembra 2000 doplnila sťažovateľka svoje podanie.

Dňa 7. decembra 2000 bol zaplatený súdny poplatok.

Dňa 20. decembra 2000 bolo vydané uznesenie o zastavení konania o vydanie predbežného opatrenia z dôvodu neodstránenia nedostatkov podania.

Dňa 22. decembra 2000 bola žaloba zaslaná na vyjadrenie žalovanej.

Dňa 22. decembra 2000 bol okresnému súdu od právneho zástupcu žalobcu doručený výpis z listu vlastníctva.

Dňa 8. januára 2001 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu o zastavení konania o vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 10. januára 2001 bol v spise urobený záznam o nahliadnutí do spisu koncipientkou právneho zástupcu žalovanej.

Dňa 12. januára 2001 bol právny zástupca žalovanej vyzvaný na vyjadrenie k odvolaniu žalobcu.

Dňa 15. januára 2001 bol podaný žalobcom návrh na vydanie predbežného opatrenia a návrh na doplnenie dokazovania.

Dňa 25. januára 2001 bol spis s odvolaním a s predkladacou správou predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 31. januára 2001 bolo vydané uznesenie krajského súdu č. k. 15 Co 220/01-58 o zrušení uznesenia okresného súdu a vec sa vrátila okresnému súdu na ďalšie konanie.

Dňa 6. februára 2001 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu.

Dňa 20. marca 2001 bol právny zástupca žalobcu vyzvaný na doplnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 30. marca 2001 bolo okresnému súdu doručené upresnenie návrhu žalobcu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 9. apríla 2001 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní). Okresný súd pripustil zmenu žaloby a rozšírenie petitu návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Bolo vydané uznesenie o predbežnom opatrení.

Dňa 25. apríla 2001 právny zástupca žalobcu doplnil do spisu 10 dokladov.

Dňa 9. mája 2001 právny zástupca žalobcu doplnil okresnému súdu ďalšie podania.

Dňa 28. mája 2001 bolo okresnému súdu doručené odvolanie A. K. proti uzneseniu o predbežnom opatrení.

Dňa 30. mája 2001 bolo odvolanie tretej osoby (ktorej bola uložená povinnosť z predbežného opatrenia) A. K. a žalovanej zaslané žalobcovi na vyjadrenie a A. K. a žalovaná boli vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 15. júna 2001 žalovaná a A. K. zaplatili súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 18. júna 2001 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu.

Dňa 28. júna 2001 bolo okresnému súdu doručené odvolanie V. J. a M. J. (tretie osoby, ktorým bola uložená povinnosť z nariadeného predbežného opatrenia).

Od 1. júla 2001 do 30. septembra 2001 bola konajúca sudkyňa pridelená na stáž na krajský súd (v spise urobený záznam).

Dňa 31. októbra 2001 bol žalobca vyzvaný na vyjadrenie k odvolaniu M. J. a V. J. a títo boli zároveň vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 6. novembra 2001 okresný súd zaslal Okresnému úradu Banská Bystrica, katastrálnemu odboru, Okresnému úradu Poltár, katastrálnemu odboru, a Okresnému úradu Lučenec, katastrálnemu odboru, oznámenie, že vydané uznesenie o predbežnom opatrení nie je právoplatné z dôvodu podaného odvolania.

Dňa 19. novembra 2001 okresný súd zaslal oznámenie Okresnému úradu Banská Bystrica, katastrálnemu odboru, o vykonateľnosti uznesenia o predbežnom opatrení.

Dňa 19. novembra 2001 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu podanému tretími osobami V. J. a M. J.

Dňa 19. novembra 2001 bol V. J. zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie.

Dňa 20. decembra 2001 bol spis s odvolaním žalovanej a tretích osôb A. K., V. J. a M. J. predložený na rozhodnutie krajskému súdu.

Dňa 21. januára 2002 bol spis vrátený okresnému súdu za účelom zistenia, či sa manželia V. J. a M. J. zdržiavali v čase doručenia uznesenia o predbežnom opatrení v mieste bydliska alebo nie, čo je nevyhnutné za účelom zistenia, či ich odvolanie bolo podané v lehote.

Dňa 23. januára 2002 bol žalobca vyzvaný, aby uviedol, či podal odporovacie žaloby, a ak áno, aby uviedol, pod akými spisovými značkami sú vedené. Toho istého dňa boli V. J. a M. J. vyzvaní, aby preukázali, že sa v čase doručovania uznesenia o predbežnom opatrení nezdržiavali v mieste bydliska.

Dňa 4. februára 2002 oznámil právny zástupca žalobcu okresnému súdu, kedy a pod akými spisovými značkami podal odporovacie žaloby.

Dňa 11. februára 2002 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie V. J. a M. J.

Dňa 27. marca 2002 bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní krajskému súdu.

Dňa 13. mája 2002 sa spis vrátil okresnému súdu so žiadosťou, aby okresný súd vyzval V. J. a M. J. ešte raz na preukázanie presného miesta pobytu v čase doručovania uznesenia o predbežnom opatrení, čo je nevyhnutné na zistenie včasnosti podania odvolania.

Dňa 31. mája 2002 boli okresnému súdu zaslané dôkazy o pobyte V. J. a M. J. v čase doručovania uznesenia o predbežnom opatrení.

Dňa 12. júla 2002 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie.

Dňa 9. augusta 2002 bolo vydané uznesenie krajského súdu, ktorým sa v časti potvrdilo predbežné opatrenie (voči spoločnosti EKAS, s. r. o.) a v časti sa zmenilo tak, že sa zamietlo predbežné opatrenie voči A. K., V. J. a M. J.

Dňa 28. augusta 2002 bol spis doručený okresnému súdu.

Dňa 20. septembra 2002 bol právny zástupca žalobcu vyzvaný, aby uviedol, v akom štádiu je konanie o odporovacej žalobe.

Dňa 20. septembra 2002 bolo Katastrálnemu úradu, Správe katastra Banská Bystrica, Poltár a Lučenec zaslané uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení.

Dňa 7. októbra 2002 bolo okresnému súdu doručené oznámenie právneho zástupcu žalobcu o stave súvisiacich konaní.

Zo dňa 9. decembra 2002 sa v spise nachádza príkaz kancelárii, aby bolo zistené, pod akou spisovou značkou je evidovaná trestná vec proti žalovanej a v akom je štádiu.

Dňa 13. decembra 2002 bol v spise urobený úradný záznam o zistení, v akom štádiu je trestné konanie vedené pod sp. zn. 2 T 46/02 proti obžalovanej A. K.

Dňa 20. decembra 2002 bolo okresným súdom vydané uznesenie o zastavení konania z dôvodu, že z obsahu trestného spisu sp. zn. 2 T 46/02 vyplynulo, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody tiež v trestnom (adhéznom) konaní. Konanie bolo zastavené pre prekážku začatého konania (litis pendencia) podľa § 83 Občianskeho súdneho poriadku [žaloba v občianskom konaní bola podaná neskôr (24. októbra 2000), ako bol uplatnený nárok na náhradu škody v adhéznom konaní – 25. mája 1999].

Dňa 20. decembra 2002 okresný súd zaslal Katastrálnemu úradu, Správe katastra Lučenec uznesenie o zastavení konania.

Dňa 17. januára 2003 bolo žalobcom podané odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania.

Zo dňa 13. februára 2003 sa v spise nachádza úradný záznam, že konajúca sudkyňa nahliadla za prítomnosti zapisovateľky do trestného spisu sp. zn. 2 T 46/02, kde sa nachádza údaj, že advokát JUDr. I. P. prevzal zastupovanie poškodenej strany (Slovenskej biblickej spoločnosti) v trestnom konaní.

Dňa 13. februára 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu.

Dňa 17. februára 2003 bol spis predložený na rozhodnutie krajskému súdu.

Dňa 6. marca 2003 bolo okresnému súdu doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 17 Co 32/03 z 26. februára 2003, ktorým sa zrušilo uznesenie o zastavení konania a vec sa vrátila okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že právny zástupca žalobcu predložil súdu záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 24. októbra 2002, kde sa uvádza, že netrvá na prejednaní nároku na náhradu škody v trestnom konaní, čím došlo k odstráneniu prekážky litis pendencie.

Dňa 26. marca 2003 bol vytýčený termín pojednávania na 29. apríl 2003.

Dňa 29. apríla 2003 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní). Pojednávanie bolo odročené na neurčito a právny zástupca žalobcu bol vyzvaný, aby predložil listiny, na ktoré sa odvolával na pojednávaní.

Dňa 14. mája 2003 právny zástupca žalobcu doložil okresnému súdu vyžiadané doklady.

Zo dňa 14. augusta 2003 je v spise úradný záznam, že trestné konanie vedené pod sp. zn. 2 T 46/02 ešte nie je skončené.

Dňa 15. októbra 2003 bol nariadený termín pojednávania na 13. november 2003.

Dňa 10. novembra 2003 bolo okresnému súdu doručené oznámenie advokátky Mgr. M. M., že prevzala zastupovanie v danej právnej veci.

Dňa 13. novembra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní). Pojednávanie bolo odročené na neurčito. Okresný súd uložil právnenému zástupcovi žalovanej predložiť písomne prednesený návrh na prerušenie konania.

Dňa 21. novembra 2003 oznámila právna zástupkyňa žalobcu údaje o svedkovi, ktorého navrhla vypočuť.

Dňa 28. novembra 2003 bol okresnému súdu doručený návrh žalovanej na prerušenie konania.

Dňa 4. decembra 2003 oznámila právna zástupkyňa žalobcu zmenu sídla svojej advokátskej kancelárie.

Dňa 8. decembra 2003 bola právna zástupkyňa žalobcu vyzvaná na vyjadrenie k návrhu žalovanej na prerušenie konania a na predloženie ďalších dokladov z trestného spisu.

Dňa 23. decembra 2003 bola okresnému súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobcu o zaslanie dokladov z trestného spisu. Toho istého dňa bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k návrhu žalovanej na prerušenie konania.

Dňa 9. januára 2004 zaplatila žalovaná súdny poplatok za kópiu zo spisu.

Dňa 17. februára 2004 bola právna zástupkyňa žalobcu vyzvaná na predloženie súdom vyžiadaných dôkazov.

Dňa 27. februára 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne žalobcu, v ktorom uvádza, že požadované doklady z trestného spisu nie je možné zabezpečiť, pretože spis sa nachádza na krajskom súde.

Dňa 8. marca 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie právnej zástupkyne žalobcu, ktorého prílohou je oznámenie vedúcej trestnej kancelárie na okresnom súde,

v ktorom je uvedené, že zaslanie vyžiadaných dokladov nie je možné z dôvodu, že trestný spis sp. zn. 2 T 46/02 bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Ústavný súd teda zistil, že postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na konanie bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že sa uskutočnili iba tri pojednávania, avšak ústavný súd zistil, že okresný súd konal priebežne. K spomaleniu konania došlo aj tým, že žalobca niekoľkokrát dopĺňal návrh na vydanie predbežného opatrenia, konanie o predbežnom opatrení bolo zastavené z dôvodu, že nebola vykonaná oprava podania náležitým spôsobom, predbežné opatrenie bolo vydané aj proti tretím osobám, ktoré sa proti nemu odvolali. Tieto prieťahy však nemožno pripočítať na ťarchu okresnému súdu.

Aj keď postup okresného súdu v predmetnom konaní nebol celkom bez prieťahov, ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu nedosiahla úroveň odôvodňujúcu záver o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prieťahov a nevylučuje definitívne možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru za predpokladu sústredeného a intenzívneho postupu okresného súdu, pokiaľ ide o posudzovanie konania v ďalších obdobiach (napr. III. ÚS 67/04, III. ÚS 24/04).

Sťažovateľka požadovala primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600 000 Sk. Svoj návrh odôvodnila svojím mimoriadne nepriaznivým stavom a obmedzením verejnej osvetovej činnosti v dôsledku dlhotrvajúceho konania na okresnom súde.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. V zmysle ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných prepisov. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo

alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Z uvedeného vyplýva, že tieto výroky sú viazané na vyhovie v veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd vyslovil, že základné právo, ktorého porušenie sťažovateľka namietala, porušené nebolo, uvedeným návrhom na prikázanie, aby okresný súd vo veci konal bez zbytočných prietáhov, na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a na priznanie trov právneho zastúpenia nevyhovel.

Z uvedených dôvodov ústavný rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2004